

Квіти для Елджернона

КУПИТИ

Про книгу

Чарлі Гордон — розумово відсталий, але у нього є друзі, робота, захоплення і непереборне бажання вчитися. Він погоджується взяти участь у небезпечному науковому експерименті, який може зробити його найрозумнішим... Яку ціну маємо ми платити за свої бажання? Чи варті вони того? Пронизлива історія, яка нікого не залишить байдужим! Мабуть, один з найлюдяніших творів у світовій літературі.

Первий звіт 3 берізня

Дохторь Штраус каже аби я писав шо думаю і помнив усе шо зі мною буде від сьогодні. Я не знаю чому але він вважа шо це важливо аби вони могли бачити чи можна якось використати мене. Я думаю, з мене буде польза бо міс Кінніан каже вони спробують зробити мене умним. Я хочу бути умним. Звуть мене Чярлі Гордон і я роблю в пикарні Доннера де містер Доннер дає мені по одинадцять доларів на тиждень і дає хліба та тістечко, коли я попрошу.

Мені тридцять двоє років і в наступному місяці буде мій день народження. Я сказав дохторю Штраусу та професору Няммуру шо я не вмію добре писати, але він сказав, що це неважно і щоб я писав як я балакаю і як пишу твори у класі міс Кінніан у її школі для недорозвинених дорослих куди я хожу вчитися тричі на тиждень коли маю вільний час. Дохторь Штраус каже щоб я писав усе що думаю і все шо зі мною була але голова в мене порожня і сьогодні я вже нічого не напишу... Ваш Чярлі Гордон.

Другий звіт 4 берізня

Я сьогодні мав тест. Думаю я його провалив і думаю тепер вони не захочуть скористатися мною. А сталося те що я пішов до професора Няммура в його кабінет коли в мене був ланч так бо вони мені сказали і його секретарка повела мене до кімнати де на дверях було написано департамент для психів але за тими дверима була довга зала й багато малих кімнаток де я побачив лише стіл та сту-льці. В одній із тих кімнаток був приємний чоловік я побачив у нього білі карти облялані чорнилом. Він сказав сідай Чярлі прилаштуйся зручніше й розслабся. Він був у білому пальті як дохторь але думаю він не був дохтором бо не попросив мене роззявити рота й сказати а. У нього були лише оті білі карти. Його звали Берт. Я забув його друге ім'я бо не вмію добре пам'ятати.

Я не знав шо він хоче робити і міно вчепився руками у спинку стульця як я робив лише тоді коли приходив до зубного лікаря. Берт не був

зубним лікарем але він знов і знов казав мені щоб я розслабився а це лякало мене бо так завжди кажуть коли щось болітиме.

Отож Берт запитав Чярлі шо ти бачиш на цих картах. Я побачив на них розлите чорнило й дуже злякався хоч я мав у кармані лапку кроля бо коли я був малий то завжди провалював тести у школі й розливав чорнило.

Я сказав Берту шо бачу чорнило яке хтось розлив на білу карту. Берт сказав так і всміхнувся й мені стало добре. Він перевертав усі карти і я сказав йому шо хтось розлив на них чорнило червоне й торне. Я подумав шо цей тест був легким та коли я підвівся щоб піти геть Берт зупинив мене і сказав мені сядь Чрлі ми ще не закінчили. З цими картами ми маємо ще роботу. Я не пойняв, чого він хоче але пригадав як дохторь Штраус сказав аби я робив усе що він мені скаже навіть якщо я не пойму чого він од мене хоче.

Я не дуже добре помню прошо запитував мене Берт але помню він хотів щоб я сказав йому шо я побачив у чорнилі. Я нічого не побачив у чорнилі але Берт сказав шо там є картини. Я не побачив ніяких картин. Я справді хотів їх побачити. Я тримав карту під самими своїми очима й набагато далі. Потім подумав шо коли я почеплю на ніс очки то либонь побачу краще я зазвичай дивлюся крізь очки на телевізір але я сказав собі шо можливо крізь них я побачу краще картини в чорнилі. Я начепив очки і сказав дайте мені ще раз подивитися на карту тепер я там щось побачу повірте мені.

Я дивився з усіх сил але так і не побачив там картин бачив лише чорнило. Я сказав Берту шо мабуть мені потрібні нові очки. Він щось записав на папері і я злякався шо провалив тест. Тож я сказав йому шо бачу дуже гарну картинку з гарними заокругленнями на краях але він заперечливо похитав головою отже там було все не так. Я спитав у нього чи інші люди бачать якісь речі в чорнилі й він сказав так вони бачать різні речі в чор-пилі. Він сказав мені шо чорнило на карті називається чорнилом випробувань.

Берт дуже приємний чоловік і він балакає повільно як міс Кінніан У своєму класі куди я хожу бо там навчають читати недорозвинених дорос-лих. Він пояснив мені шо це шоковий тест. Він сказав шо люди

бачать картинки в чорнилах. Я сказав покажіть мені де вони їх бачать. Він мені нього не показав, він лише сказав уяви собі що на карті справді щось є. Я сказав йому що уявив там чорнило. Він похитав головою — я знову не вгадав. Він сказав це щось має нагадати мені я повинен прикинутися що воно мені щось нагадує. Я надовго заплющив очі намагаючись шонебудь собі уявити а тоді сказав я уявив собі як чорнило капає на білу карту.

Я не думаю що витримав цей тест.

Третій звіт 5 берізня

Дохторь Штраус і професорь Нявмур сказали що чорнило на картах нічого не означає. Я сказав їм що то не я розлив на них чорнило і що я не міг нічого побачити в тому чорнилі. Вони сказали що може ше використают мене. Я сказав дохторю Штраусу що міс Кінніан ніколи не провадила наді мною тестів, лише навчала мене читати й писати. Він сказав, що міс Кінніан сказала йому я найкращий учень у школі Бекмана для недорозвинених учнів і найбільше стараюся бо я справді хочу навчитися грамоти хочу навіть більше аніж люди тямовитіші ніж я.

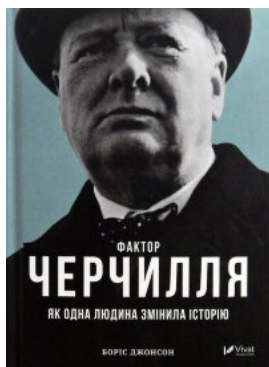
Дохторь Штраус запитав мене як ти потрапив до школи Бекмана Чарлі власними зусиллями. Як ти про неї довідався. Я сказав що не помню.

Професорь Нявмур запитав мене чому мені захотілося читати й правильно писати. Я сказав йому томушо все життя я хотів бути умним а не тупим і моя мати завжди казала щоб я старався та коли я навіть чогось навчався у школі міс Кінніан я швидко все забував.

Дохторь Штраус написав дещо для мене на аркуші паперу а професорь Нявмур побалакав зі мною дуже серйозно. Він сказав ти знаєш Чярлі нам невідомо як цей експеримент працюватиме на людях томушо ми досі застосовували його лише для тварин. Я йому відповів що це саме сказала мені міс Кінніан але я не боюся навіть якщо в мене щось болітиме томушо я дужий і вмію тяжко працювати.

Я хочу стати умним якщо вони дозволять мені. Вони кажуть їм потрібен дозвіл від моєї родини але мій дядько Герман який про мене дбав помер і я нічого не помню про свою родину.

Рекомендована література

Фактор Черчилля. Як одна людина змінила історію

Жінки, які кохають до нестями

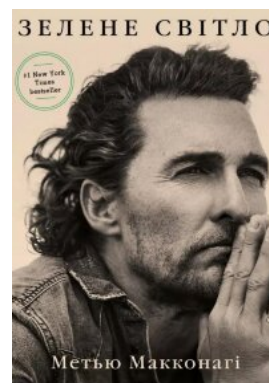
Радикальне Прощення

Мама й син. Як виховати надзвичайного чоловіка

Покинь якщо кохаєш

Зелене світло

Перейти до категорії
Фантастика

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ